

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph. D.,
ve věci

žalobkyně: **M. K.**, narozená dne X
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 2. 2021, č. j. X, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 2. 2021, č. j. X kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 11. 2020, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 26. 11. 2020 odňala žalovaná žalobkyni invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a), § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice ze dne 9. 11. 2020 již není invalidní.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně namítala, že žalovaná v posudkovém i v námitkovém řízení nesprávně posoudila její aktuální zdravotní stav. Podle žalobkyně žalovaná nepřihlédla k nejnovějšímu vývoji jejího zdravotního stavu, a tudíž rozhodla nesprávně.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná stručně zrekapitulovala dosavadní průběh správního řízení a ve svém vyjádření připomněla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku o invaliditě ze dne 3. 2. 2021, podle kterého již žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně pouze o 20 %. Žalovaná sdělila, že v námitkovém řízení neshledala prvoinstanční rozhodnutí v rozporu s právními předpisy. S ohledem na žalobní námitky navrhla žalovaná provedení důkazu posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Další podání žalobkyně

4. Žalobkyně ve svém podání ze dne 2. 9. 2021 vyjádřila nesouhlas se závěry posudkové komise ze dne 4. 8. 2021, namítala, že posudková komise nevzala v potaz její aktuální zdravotní zprávy, které vypovídají o její invaliditě. Žalobkyně pochybovala o nestrannosti a nezájatosti posudkové komise, jelikož je nadřízeným orgánem žalované.
5. V podání ze dne 1. 12. 2021 žalobkyně doložila soudu doplňující lékařské zprávy k žalobě a sdělila, že dle doložených zpráv je zřejmé, že nemoc stále pokračuje a momentálně je hodně aktivní. Dle prognózy jejího lékaře je nemoc nevyléčitelná, operačně a léky jen udržovaná.
6. V podání ze dne 7. 2. 2022 žalobkyně doložila soudu další aktuální lékařské zprávy o svém zdravotním stavu a popsala její zdravotní potíže a vyšetření.
7. V podání ze dne 23. 2. 2022 žalobkyně popsala průběh jednání a vyšetření před posudkovou komisí dne 4. 8. 2021. Žalobkyně nesouhlasila s přístupem posudkové komise na jednání. Uvedla, že lékař z interny přišel na jednání pozdě, žalobkyni vůbec nevnímal, jen stále zmiňoval, že průjmy může mít žalobkyně od slinivky, přičemž zánět slinivky měla právě kvůli nasazené léčbě na Crohnovu chorobu. Komise se ohradila, proč žalobkyně předkládá aktuální lékařské zprávy, jelikož se komise zabývá stavem, který byl v únoru 2021. Když žalobkyně vylíčila své problémy, tak jí paní přisedící odpověděla, že ji má přestat poučovat jako laik o této nemoci. Žalobkyně se také pozastavila nad vyšetřením a uvedla, že nikdy předtím žádný lékař nechtěl, aby se při vyšetření břicha svlékla do kalhotek a trička.
8. V dalším podání ze dne 23. 2. 2022 žalobkyně sdělila soudu, že byla na vyšetření UTZ břicha, kde jí byly zjištěny mnohočetné žlučňkové kameny a cysta na pravém vaječníku. Na kontrole u gastroenterologa jí byl zjištěn zánět ve střevě. Žalobkyně dodala, že záněty způsobené Crohnovou chorobou se stále opakují, operací její zdravotní problém nevymizel, nikdy se z této nemoci nevyléčila a nevyléčí.
9. V posledním podání ze dne 30. 6. 2022 žalobkyně doložila soudu aktuální lékařské zprávy a podrobně vylíčila svůj aktuální zdravotní stav. Žalobkyně uvedla, že na základě její

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žádosti o urychlení procesu jí bylo sděleno, aby si při zhoršení zdravotního stavu podala novou žádost o invalidní důchod, což však žalobkyně odmítá, neboť její nemoc stále pokračuje a nikdy se z ní nevyлéčila. Ve sdělení soudu bylo zmíněno, že se přihlíží ke stavu ke dni 8. 2. 2021, tedy k době, kdy jí byl invalidní důchod odebrán a v tu dobu byly žalobkyni nasazeny kortikoidy a lék Imuran - příprava na bioléčbu, následně však žalobkyně skončila v nemocnici se zánětem slinivky. Z doložených lékařských zpráv je patrné, že je nemoc stále aktuální a souvisí i s jinými zdravotními problémy, se kterými se žalobkyně léčí. Žalobkyně upozornila, že invalidní důchod jí byl přiznán po těžké operaci střev, vzhledem k tomu, že se jedná o chronické onemocnění, se tato nemoc operací nevyлéčila a nikdy nevyлéčí. Rovněž žalobkyně upozornila, že kvůli přednádorovým změnám gynekologického rázu musí být žalobkyně pod kontrolou a léčena kortikoidy, kvůli nimž má sníženou imunitu. Tyto dva zdravotní problémy proto spolu úzce souvisí.

Ústní jednání soudu

10. Při ústním jednání před soudem konaném dne 10. 10. 2022 žalobkyně odkázala na žalobu a uvedla, že její nemoc je chronická, nevyлéčitelná, s postupující prognózou. Necítí se dobře, dochází u ní k opakovaným relapsům, které se projevují průjmy. Stále musí užívat kortikoidy, přičemž ani bioléčba jí nepomohla, neboť je intolerantní imunosupresivům. Z důvodu Crohnovy choroby jí v budoucnu čekají další operace. Dále jí byly zjištěny přednádorové změny gynekologického charakteru a každé tři až čtyři měsíce musí docházet na onkologii a gastroenterologii. Žalobkyně dále uvedla, že týden po vydání napadeného rozhodnutí byla v důsledku pobírání imunosupresiv, hospitalizována v nemocnici. Po provedeném dokazování uvedla, že žádá o vyhovění žalobě.
11. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání plně odkázala na své vyjádření k žalobě ze dne 30. 4. 2021 a po provedeném dokazování uvedla, že požaduje zamítnutí žaloby.
12. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 4. 8. 2021 a dále posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 4. 8. 2021.

Posouzení věci soudem

13. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
14. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 4. 8. 2021, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

15. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalovaná přiznala žalobkyni od 18. 10. 2018 invalidní důchod prvního stupně, neboť podle posudku o invaliditě vypracovaného dne 21. 11. 2018 posudkovým lékařem MUDr. V. Š. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Teplice poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 40 % – rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddílu C, položce 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.
16. Dne 9. 11. 2020 se uskutečnila kontrolní lékařská prohlídka, při které posudková lékařka MUDr. L. P. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Teplice posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddílu C, položce 4a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí podle posudkové lékařky 20 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění. Datum zániku invalidity bylo stanoveno na 9. 11. 2020. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná dne 26. 11. 2020 výše citované rozhodnutí, jímž žalobkyni od 10. 1. 2021 odňala invalidní důchod, neboť její pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20 %, přičemž pojištěnec je invalidní, jestliže pokles jeho pracovní schopnosti činí nejméně 35 %.
17. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 3. 2. 2021, který vypracovala posudková lékařka Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem (dále jen „LPS“) MUDr. E. V. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddílu C, položce 4a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí podle lékařky LPS 20 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění. Na základě tohoto nového posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 8. 2. 2021, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 26. 11. 2020 s odůvodněním, že pro vznik invalidity nejsou splněny podmínky, neboť pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činí 20 % a pro vznik invalidity je nutné, aby nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
18. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
  - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
  - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
19. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost

v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

20. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
  - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
  - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
  - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
  - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
  - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
21. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
22. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
23. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod alespoň I. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 35% (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 8. 2. 2021, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň I. stupně, tj. zda nastal pokles její pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
24. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 3. 2. 2021, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.
25. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 4. 8. 2021. Žalobkyně jednání komise byla přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 8. 2. 2021 byl 20 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.
26. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, odd. C, položce 4a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v daném případě se jedná o onemocnění trávicí soustavy bez systémových klinických projevů střevního zánětu, bez známek nutriční deficiencie, střevní dyskomfort
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

může být zhoršován vlivem ostatních komorbidit (stav po prodělané edematozní indukované pankreatitidě a zjištěné cholecystolithiáze). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 20 % (rozmezí určené pro toto postižení je 10 % až 20 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. zvýšena.

27. Podle posudkové komise byl zdravotní stav žalobkyně v posudku (posudek ze dne 21. 11. 2018 vypracovaný posudkovým lékařem pro Okresní správu sociálního zabezpečení Teplice - pozn. soudu), kterým byla žalobkyně uznána invalidní v I. stupni z funkčního hlediska nadhodnocen. Závěrem komise uvedla, že žalobkyně byla schopna vykonávat práce administrativního charakteru. Byla schopná i rekvalifikace.
28. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.
29. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom dospěli ke stejné kvalifikaci postižení žalobkyně jako posudková lékařka žalované v námitkovém řízení. Výsledným posouzením bylo zjištěno, že žalobkyně dosahuje pouze 20%, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobkyně nesplnila podmínku invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35% míru poklesu pracovní schopnosti.
30. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
31. V předmětné věci soud v intencích § 52 s. ř. s. neprovedl pro nadbytečnost dokazování lékařskými zprávami MUDr. P. D. ze dne 3. 3. 2021 a ze dne 14. 5. 2021, výměnným listem – poukazem od MUDr. S. B. M. ze dne 12. 5. 2021, propouštěcí zprávou z Chirurgické kliniky, FN Nitra, ze dne 17. 2. 2021, lékařskou zprávou MUDr. M. G. ze dne 29. 11. 2021, poukazem na vyšetření MUDr. M. G. bez datace, ambulantním nálezem MUDr. S. T. ze dne 23. 11. 2021, lékařskou zprávou MUDr. M. G. ze dne 4. 2. 2022, výměnným listem – poukazem MUDr. M. G. ze dne 31. 1. 2022, lékařskou zprávou – nálezem MUDr. J. K. ze dne 2. 2. 2022, RDG vyšetřením ze dne 9. 2. 2022 MUDr. E. A., lékařskou zprávou MUDr. M. G. ze dne 21. 2. 2022, lékařskou zprávou MUDr. R. T. ze dne 29. 6. 2022, výpisem ze zdravotní dokumentace žalobkyně ze dne 19. 5. 2022, lékařskou zprávou MUDr. M. E. ze dne 3. 6. 2022, lékařskou zprávou MUDr. R. T. ze dne 13. 4. 2022, žádankou o histologické/cytologické vyšetření Ústavu pro péči o matku a dítě ze dne 3. 6. 2022, výsledkem histologického/cytologického vyšetření Ústavu pro péči o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

matku a dítě ze dne 20. 6. 2022, neboť se vztahují k aktuálnímu zdravotnímu stavu, nikoliv k zdravotnímu stavu ke dni napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 8. 2. 2021.

32. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřisluší.
34. Pro úplnost soud směrem k žalobkyni poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měla žalobkyně vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované, tj. ke dni 8. 2. 2021. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobkyně iniciovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 10. října 2022

JUDr. Petr Černý, Ph. D. v.r.
samosoudce